

Виходити во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (къ ут. р. пис., вѣтъ) о 4-й год попол. Литер. додатокъ „Бібліотека національна, поштова“ виходить по 2 печат. аркуші поштога 15-го и постільного для кожного місяця.

Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улица Галицка.

Всі листи, посилки и реклами видаються тільки на посередине застороженіе.

Послідовне число стоїть 12 кр. а. в.

Оголошенія приймаються по цінѣ 6 кр. а. в. бѣдь односрочнія початкові.

Рекламація неопечатаній вѣльзь бѣдь порта.

Предплату видаються пересыплю франко (найлучше поштовими перевозами) до: Адміністрації часопису „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

VII. Читателівъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ *—jī, ī, ī—*, *и* (въ серединѣ и на конці словъ) *—y*, *и* (на початку словъ и по самогласныхъ) *—i*, *б* (на початку словъ) *—vi*.

Въ 1883 роцѣ виходить „Дѣло“ три разы на тиждень, що вторника, четверга и суботи. Условія предплати поданій на заголовкомъ листъ. Такоже подана такоже предплатна цінѣ „Бібліотеки найзначимішихъ поштостей“.

Промова

Вп. дра Омеляна Огоновскаго, предсѣдателя товариства „Просвѣта“, вигощено на загальномъ зборѣ того товариства дnia 21 січня (2 лютого) с. р.

Чотирнадцятий разъ стає центральний видѣль товариства „Просвѣта“ передъ зборами загальними и здає справу зъ своєю рѣчною дѣяльністю. Сегорѣчный видѣль обявляє спадщину словеснику по своєму попереднику въ такихъ обставинахъ зовітихъ, котрій не сприяли розвою нашого товариства. Протинъ смірного літературного товариства станули въ Галичинѣ двѣ могучій просвѣтній інституції польській, а бѣдь въ нашихъ змаганіяхъ спишили насъ чи-мало підрадий органы власти політичної. Се бо конфісковано въ гдєянихъ мѣсциахъ книжочки нашего видавництва, а не одинъ зъ нашихъ членовъ по селахъ и мѣсточкахъ підпадавъ ревізіямъ и напастямъ.

Підрѣзано молодому соколови буйній его крыла, щоби побивався въ густой мрацѣ мовъ въ якомъ полонѣ. Хиба-жъ молодому соколови безъ волѣ загибати? Хиба-жъ „Просвѣта“ безъ свободного розвою пропадати? Ой нѣ! тенденції „Просвѣти“ суть чистій и патріотичній. Коли бо Гро Величчество Цѣсаря підъ двома роками посѣщаючи въ „Народнѣмъ Домѣ“ інституції рускій, зволивъ призначи хосеність товариства „Просвѣта“, коли и правительство не есть противи літературному нашему розвою, то ачайже нашій народній суперники не здужають насъ передъ властю скомпромитувати, накликуючи на насъ всѣлякій репресалії, щоби лише спинити про-

Оглядъ суспольної працѣ

Русиновъ австрійскихъ въ роцѣ 1882.

„Громада великий чоловѣкъ“
Народна промислівія.

(Демократизація руского народу. Потреба громадної працѣ у Русиновѣ. Першій рускій інститути и товариства, чиъ поль. Причини малого успѣха суспольної працѣ Русиновѣ. Потреба зорчного огляду тога працї. Старовітній Інститутъ. Его минувшість и теперішня дѣяльність. Народнѣй Домъ. Его початокъ и задача. Дотеперній успѣхъ и дѣяльність въ 1881 р.)

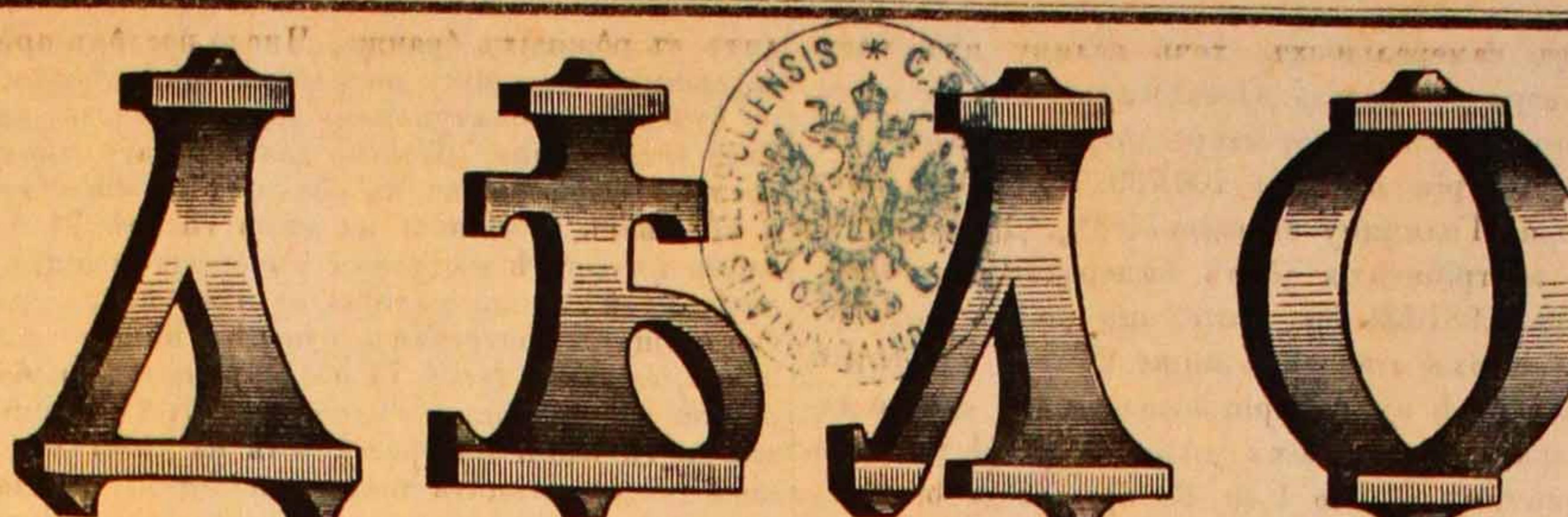
(Конецъ.)

Міжъ депозитами Народного Дому находимо въ спровадзаніи фондъ пок. Мих. Качковскаго и цѣлій літературній 45.005 ар. 4 кр. готовкою и 7.360 паперами, разомъ 53.265 ар. 4 кр. а. в. Есть се найдѣльша фундація, яку доси у насъ здѣлано на літературній цѣлі, а кождый лиши трохъ съ літературными дѣлами австрійскихъ Русиновъ познакомленій чоловѣкъ мусить признати, що она есть необходимымъ условиємъ живѣйшого розвою и красного розросту нашої словесности. Колько то працї цінныхъ спочивають десятками лѣтъ въ текахъ авторовъ, колько то талантовъ літературныхъ иде въ наїмы сусѣдівъ або про недостатокъ средствъ не може подвигнути до отповѣдного розвою и передъ часомъ нидѣє и марнуєся? Добре то сказавъ пок. А. Могильницкій:

„Коби хлѣбъ нашъ насущній, лекшъ днівній працї. Не одинъ и зъ насъ бувѣ Виргиль и Гораций!“

А вже жъ такъ значій капиталъ, котрій може приносити (лиши по 5%, числивши) рѣчно 2.650 р. а., повиненъ быти причинити до оживлення літературного руху мѣжъ австрійскими Русинами. Тымчасомъ кромъ выплаченыхъ бувшому редактору „Слова“, Б. А. Дѣдіцкому 300 р. а., не стручасмо въ спровадзаніи Нар. Дому пѣлкого слѣду, щоби розписало примѣромъ якъ преміи чи то на новісті, чи драматичній творы зи народного житя або рускимъ історія, або въ якій виїї спосібъ сповіено інтенцію тестатора, — а до такого

індивідualного талантовъ Нар. Дому зъ власніхъ фон-

Предплатна на „Дѣло“ для Австроїї:		Дѣло Россії:	
на пільмъ рокъ	12 ар.	на пільмъ рокъ	12 рубл.
на пільмъ року	6 ар.	на пільмъ року	6 рубл.
на чверть року	3 ар.	на чверть року	3 рубл.
на пільмъ рокъ	16 ар.	на пільмъ рокъ	16 рубл.
на пільмъ року	8 ар.	на пільмъ року	8 рубл.
на чверть року	4 ар.	на чверть року	4 рубл.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на пільмъ рокъ	5 ар.	на пільмъ рокъ	5 рубл.
на пільмъ року	250 ар.	на пільмъ року	2 р. 50 к.
на чверть року	125 ар.	на пільмъ рокъ	6 вр.

Дѣло Ваграмськ., окрѣдже Россії:	
на пільмъ рокъ	15 вр.
на пільмъ року	7-50 вр.
на чверть року	3-75 вр.
на дод. „Бібліотеки“:	
на пільмъ рокъ	19 вр.
на пільмъ року	6 вр.

Въ 1883 роцѣ виходить „Дѣло“ три разы на тиждень, що вторника, четверга и суботи. Условія предплати поданій на заголовкомъ листъ. Такоже подана такоже предплатна цінѣ „Бібліотеки найзначимішихъ поштостей“.

Промова

Вп. дра Омеляна Огоновскаго, предсѣдателя товариства „Просвѣта“, вигощено на загальномъ зборѣ того товариства дnia 21 січня (2 лютого) с. р.

Чотирнадцятий разъ стає центральний видѣль товариства „Просвѣта“ передъ зборами загальними и здає справу зъ своєю рѣчною дѣяльністю. Сегорѣчный видѣль обявляє спадщину словеснику по своєму попереднику въ такихъ обставинахъ зовітихъ, котрій не сприяли розвою нашого товариства. Протинъ смірного літературного товариства станули въ Галичинѣ двѣ могучій просвѣтній інституції польській, а бѣдь въ нашихъ змаганіяхъ спишили насъ чи-мало підрадий органы власти політичної. Се бо конфісковано въ гдєянихъ мѣсциахъ книжочки нашего видавництва, а не одинъ зъ нашихъ членовъ по селахъ и мѣсточкахъ підпадавъ ревізіямъ и напастямъ.

Підрѣзано молодому соколови буйній его крыла, щоби побивався въ густой мрацѣ мовъ въ якомъ полонѣ. Хиба-жъ молодому соколови безъ волѣ загибати? Хиба-жъ „Просвѣта“ безъ свободного розвою пропадати? Ой нѣ! тенденції „Просвѣти“ суть чистій и патріотичній. Коли бо Гро Величчество Цѣсаря підъ двома роками посѣщаючи въ „Народнѣмъ Домѣ“ інституції рускій, зволивъ призначи хосеність товариства „Просвѣта“, коли и правительство не есть противи літературному нашему розвою, то ачайже нашій народній суперники не здужають насъ передъ властю скомпромитувати, накликуючи на насъ всѣлякій репресалії, щоби лише спинити про-

І день іде, и ночь іде...
И голову склонивши въ руки,
Дивуєшся, чому не йде
Апостолъ правди и науки?

Съ наукою нашихъ селянъ и мѣщанъ зближаєшся до насъ апостолъ правди и науки, — и чей Богъ дастъ, що небавкомъ заграє у насъ во всѣ дзвони пѣсня воскресна!

Чого наше товариство вже въ первыхъ рокахъ свого істновання бажало, се сповіяється нынѣ: се бо завязуються читальни рускій по селахъ и мѣстахъ; людъ нашъ читає западнівко популярній книжочки видавництва руского и довѣдається, „чія правда, чія кривда и чій ми дѣї“¹. Такъ отже сего року вступило 39 новихъ читальни въ члены товариства нашого, и майже всѣ они одержали да-ромъ багато нашихъ книжочекъ... Ой, чей підростутъ молодому соколови підрѣзаний крыла и чей небавкомъ замахнувсь йонъ и по-летить високо-високо, та погляне смѣльнимъ окомъ въ сонце правди.

І день іде, и ночь іде...

И голову склонивши въ руки,
Дивуєшся, чому не йде
Апостолъ правди и науки?

Съ наукою нашихъ селянъ и мѣщанъ зближаєшся до насъ апостолъ правди и науки, — и чей Богъ дастъ, що небавкомъ заграє у насъ во всѣ дзвони пѣсня воскресна!

Чого наше товариство вже въ первыхъ рокахъ свого істновання бажало, се сповіяється нынѣ: се бо завязуються читальни рускій по селахъ и мѣстахъ; людъ нашъ читає западнівко популярній книжочки видавництва руского и довѣдається, „чія правда, чія кривда и чій ми дѣї“¹. Такъ отже сего року вступило 39 новихъ читальни въ члены товариства нашого, и майже всѣ они одержали да-ромъ багато нашихъ книжочекъ... Ой, чей підростутъ молодому соколови підрѣзаний крыла и чей небавкомъ замахнувсь йонъ и по-летить високо-високо, та погляне смѣльнимъ окомъ въ сонце правди.

І день іде, и ночь іде...

И голову склонивши въ руки,
Дивуєшся, чому не йде
Апостолъ правди и науки?

Съ наукою нашихъ селянъ и мѣщанъ зближаєшся до насъ апостолъ правди и науки, — и чей Богъ дастъ, що небавкомъ заграє у насъ во всѣ дзвони пѣсня воскресна!

Чого наше товариство вже въ первыхъ рокахъ свого істновання бажало, се сповіяється нынѣ: се бо завязуються читальни рускій по селахъ и мѣстахъ; людъ нашъ читає западнівко популярній книжочки видавництва руского и довѣдається, „чія правда, чія кривда и чій ми дѣї“¹. Такъ отже сего року вступило 39 новихъ читальни въ члены товариства нашого, и майже всѣ они одержали да-ромъ багато нашихъ книжочекъ... Ой, чей підростутъ молодому соколови підрѣзаний крыла и чей небавкомъ замахнувсь йонъ и по-летить високо-високо, та погляне смѣльнимъ окомъ въ сонце правди.

І день іде, и ночь іде...

И голову склонивши въ руки,
Дивуєшся, чому не йде
Апостолъ правди и науки?

Съ наукою нашихъ селянъ и мѣщанъ зближаєшся до насъ апостолъ правди и науки, — и чей Богъ дастъ, що небавкомъ заграє у насъ во всѣ дзвони пѣсня воскресна!

Чого наше товариство вже въ первыхъ рокахъ свого істновання бажало, се сповіяється нынѣ: се бо завязуються читальни рускій по селахъ и мѣстахъ; людъ нашъ читає западнівко популярній книжочки видавництва руского и довѣдається, „чія правда, чія кривда и чій ми дѣї“¹. Такъ отже сего року вступило 39 новихъ читальни въ члены товариства нашого, и майже всѣ они одержали да-ромъ багато нашихъ книжочекъ... Ой, чей підростутъ молодому соколови підрѣзаний крыла и чей небавкомъ замахнувсь йонъ и по-летить високо-високо, та погляне смѣльнимъ окомъ въ сонце правди.

І день іде, и ночь іде...

И голову склонивши въ руки,
Дивуєшся, чому не йде
Апостолъ правди и науки?

Съ наукою нашихъ селянъ и мѣщанъ зближаєшся до насъ апостолъ правди и науки, — и чей Богъ дастъ, що небавкомъ заграє у насъ во всѣ дзвони пѣс

суммой в 1000000000 злотых. Далее следует доходъ отъ соли, которого, разумѣется, не падаетъ країны королевы Галиции для наибольшаго, бо 7.365.491 зр. Еще больше для въ Галичинѣ доходъ отъ тутину, бо 7.576.140 зр. Больше доходу отъ тутину даютъ державы только Чехи (18 миллионовъ) иъ долгий Рысусы (17 миллионовъ зр.) На одного жителя выпадаютъ въ цѣлой Австро-Венгрии 3 зр. 3 зр. за тутину, а въ Галичинѣ 1 зр. 27 зр. И пожале, бо же курюмо наилучший тутинъ!

За стоимость оплаты Галичина ще рѣ-
ку 1,453,420 ар., также да 100,900 ар.,
оплатъ 2,507,200 ар. (иъ тѣхъ суммъ за пере-
мѣнныя имѣнности 1,583,000 ар.). Ты три ру-
бринки разомъ чинить 4,096,520 ар., т. е. 68
ар. на одного жителя; иъ цѣлой Австріи они
выносятъ 49,771,000, т. е. 2 ар. 24 ар. на од-
ного жителя.

Рубрика, приносяща сорокъ австрійскому
бюджету, льотерія, приносить въ Галичину
1.641.850 зр., суму, икъ како „Nowa Re-
gionia“, котра цѣлковито выстарчилабы на
удоволіе учитывать людовыхъ по всѣхъ
тихъ селахъ, котрыѣ ѿще доси не мають школъ
(600.000) и на урегулюванье въ короткомъ
часѣ всѣхъ рѣкъ галицкихъ, въдаючи на
нихъ що року одинъ мільйонъ зр. А все жъ
таки въ отношенію до другихъ країнъ корон-
ныхъ можна сказать, що Галичина мало ѿще
програє на льотерію. Чехи съ людностю тро-
хи только нашою бѣГаличина програєтъ
врочино 4.103.320 зр., а долїшній Ракусъ съ лю-
дностю только 2.330.621 програєтъ 9.213.800
р., т. а. 3 зр. 95 кр. поголовно.

Оплата шинкарска, доцерва отъ
дюжъ лѣтъ введенна, приносить въ Галичинѣ
280.400 зр. рѣчно. Въ той рубрицѣ Галичина
занимавъ первое мѣсто мѣжъ всѣми краями Ав-
стріи, — знать, що у насть шинковъ наиболь-
ше. Чехи даютъ въ той рубрицѣ 231.000 зр.,
Моравія 163.000 зр., дол. Ракузы 118.000 зр.,
а сума въ цѣлой Австріи 1.005.000 зр. Доходъ
правительственныхъ мыть дороговыхъ и
мостовыхъ дае въ Галичинѣ 516.150 зр., —
въ цѣлой Австріи 2.387.000 зр.

Всѣ тѣ доходы впльзываютъ до министерства сказру и становлять головную часть щорѣчныхъ бюджетовъ. Кромѣ того коже аль вроющихъ министерствъ маю свои невечкій доходы, котрѣ ту коротенько выкажемо. И такъ:

Министерство справъ внутрѣшніхъ выказуе зъ Галичины доходу 44.206 р. а то 12.920 зр. въ будовлѣй водныхъ, 10.000 гостинцѣвъ, 21.286 зъ всѣлякихъ таксъ администраційныхъ.

Министерство обороны краевой
юбиляра отъ мѣстъ Львова и Кракова разомъ
31.903 вр. за удержаніе войсковои стражи
полиційной.

Министерство въроиспованъданъ и
просвѣты выказауе въ рубрицѣ въроиспованъ-
данъ 499.080 зр. доходу, а именно въ фонду
религійного 452.700 зр., а въ заряду добръ фонду
религійного 46.380 зр. „Пригадуемо — пише
ри тыхъ цифрахъ „Nowa Reforma“ — що
ондъ той походить въ масткѣ духовныхъ,
отрыми при австрійскомъ заборѣ край бувъ
усто застїнний, що въ добръ тыхъ дуже бо-
ато змарновано, що цѣльмъ маєткомъ довгї
ѣта заряджувано безъ пѣаки прилюдної кон-
ролї „w sposob prawdziwie niegodziwy“). Въ
тдѣлѣ просвѣты доходъ значио меншій, бо
ласный маєтокъ державного фонду школъного
не только 5.592 зр. До того виноситъ доходы :
ъ гимназій 145.674 зр., въ школѣ реальнихъ
4.045 зр., въ университетѣ 14.300 зр., въ
львовской политехники 3.150 зр., въ другихъ
школѣ 6.484 зр., разомъ 199.245 зр. Загальныи
доходъ того министерства єт. Годину

Дальше выказуе министерство тор-
овль слѣдующіе доходы въ Галичинѣ: въ
ючты 1,725.200 зр., въ телеграфѣ 321.190

р., а въ скарбовыхъ желѣзницъ 890.000 зр.
Въ бюджетъ министерства рѣльни-
цтва выказано въ Галичинѣ доходу 1,043.915
р., а то: въ дѣбрь и лѣсѣвъ скарбовыхъ 928.640
р., въ концлагерь 38.375, въ закладу дороговы-
зной стадиинѣ 32.500 зр., а въ оплатѣ шурфо-

Въ всѣхъ країнъ коронныхъ посѣдае Га-
тчина, пѣкъ постѣно, наѣздиша зѣлена

* Цѣкаво було бы прослѣдити и выказати
автентичныхъ цифрахъ повстанье и исторію
шого фонду релігійного підъ пануваньемъ ав-
стрійськимъ.

сбът камеральныхъ, хочь велику ихъ частъ камера рече родъла. Осталось еще 218.110 гекта-
ровъ. Загальний просторъ добръ камеральныхъ
въ Австріи обнима 706.739 гектаровъ, такъ
що на Галичину впада 50.8%. Дохбдъ вгнит-
ь австрійскихъ добръ камеральныхъ висно-
сить 3,987.530 зр., такъ, що дохбдъ въ добр-
галицкихъ становить лише 23.28%, ток сужы-
Въ загаль въ Австріи впадає бть одного ге-
ктора камеральныхъ добръ 5 зр. 64 кр. а въ
Галичинѣ только 4 зр. 25 кр. доходу brutto.

Що до копальень, то въказаны погоди
сума 38.374 зр. доходу походитъ въ однои эн-
жимеральни копальни въ Сюшоницахъ, б-
копальни соли въченій въ рубрицѣ «соль»

Въ концы министерство справедливости имѣлъ въ Галичинѣ 6.834 зр. влас-
тныхъ, администраційныхъ доходовъ, а 104.456
зр. доходу въ домѣ карныхъ, на котру сумму
складываются: 80.200 зр. въ продажѣ выработ-
выродукованныхъ пиннми въ галицкихъ до-
махъ карныхъ, 23.200 зр. въ вынаймованіи
квартиръ до работы, а 1.050 зр. другихъ дохо-
довъ. Промысловыя праціи закладованіе карныхъ
на котру такъ голосно и часто жалуются наші
дробныи ремѣниаки и промысловцѣ, очевидно

ведеся на дуже великий размѣръ, коли доходъ
въ продажи выробъвъ арсентанскаго промыслу
въ Галичинѣ выносить 21%, такогожъ доходу
въ цѣлой державѣ.

На тойъ кончикѣ цифровый образъ того

Посольское справозданье д-ра Николая Антоновича.

Отъ Турки.

Дня 19 (31) съчня сего року явився дрт
Николай Антоневичъ, посолъ до сойму
краевого за повѣть турчаньскій, передъ своими
выборцами въ той цѣли, чтобы вдати спрѣв
аъ свои посольской дѣяльности. Въ сали радъ
повѣтской турчаньской збралось о 11 годинѣ
передъ полуднемъ вышѣ 100 выборцѣвъ се
лянъ и кѣльканайцать священикѣвъ. Збрани
выбрали на внесеніе о. К. Яворского одного
досно Всч. о. Григорія Чайковскаго на
предводителя збору. О. Чайковскій занявши
мѣсце предводителя, удѣливъ голоеь дру Ан
тоневичеви, который такъ промовинъ:

Мои почтенные выборцы! Передъ мною
мѣсяцами выбрали вы мене на своего посла до
сойму и вручили менѣ мандатъ въ той цѣли
щобы я въ соймѣ заступавъ ваші интересы.
Мандатъ посольскій одержати есть въ одной
сторонѣ почестею, а въ другой стороны есть
то принятие на себѣ тяжкого обовязку. Отъ
почести уклониться можна, но отъ обовязки
вѣрный сынъ народа отклониться не може
для того и я любячи свой народъ, свою отчину,
всѣхъ силъ моихъ, принялъ радо отъ вас
мандатъ посольскій, а съ тымъ мандатомъ та
же и тяжкій обовязокъ посла на себѣ. Такъ
мои почт. выборцы, мы всѣ повинны нашу от-
чину любити, а кто любить свою отчину, то
любить свою родину, жену и дѣтей, свою же-
меньку, своихъ сусѣдовъ и своихъ земляковъ
любить свою народнѣсть, свою Русь святую, —
а кто щиро любить свою отчину, той сповѣдя
радо всѣ обовязки до своей отчины, хотябы
и найтяжшій. Я принялъ отъ васъ, почт. вы-
борцы, мандатъ посольскій только на одну ка-
ленцію, отже на часъ короткій, але и въ тогъ
короткого моего послованія хочу передъ вами
зробити рахунокъ.

Правленье державами монархичными есть
або абсолютне або конституційне. Въ державѣ
абсолютной устанавливає права самъ монархъ
безъ волѣ народа. Въ державѣ конституційной
устанавливає собѣ права для себе самъ народъ.
Въ державѣ абсолютной уважаєсь народъ въ
малолѣтній, мусить отже слухати бевусловные
права ему предложеного; — въ державѣ кон-
ституційной уважаєсь народъ за повнолѣтній
укладає вже собѣ права для себе самъ, а мон-
архъ потверджує только тое, что собѣ нардъ
ухвалить. Мы хвала Богу жіемъ въ державѣ
конституційной и народы самі укладаютъ себѣ
права, а монархъ потверджаетъ только тѣ права
якій народы собѣ ухвалиять. Такъ ухваляютъ
послы выбраний народами до думы державной
въ Вѣдни права обовняющій въ цѣлой австрій-
ской державѣ по сїй сторонѣ Литавы. Въ сой-
мѣ краевомъ во Львовѣ ухваляютъ послы вы-
браний въ краю права, котрѣ обовнявуютъ наш
край — Галичину. До того сойму входить 151
послѣдъ, и що большестъ тыхъ послѣдъ ухва-
литъ з монархъ затвердить, тое стаєся у нас
правомъ.

Посля существующой уставы разкладутъ пословъ есть такой: меньшій посѣлости селяне, выбираютъ, чи властиво мають право выбирати 74 пословъ; большій посѣдатель шляхта, мають право выбирати 44, большій мѣстя выбираютъ 23, а решта 10 пословъ вхо-

дить въ рѣжныхъ бранжъ. Число пословъ при-
падающихъ на меншу посѣльство хочь цѣлкомъ
не отвѣтаетъ оплачиваному имъ податиши, все-
таки есть значи, бо само для перевагу числу
послобъ выбираемыхъ въ большихъ посѣльствахъ
и въ мѣстѣ, а еслибы на дѣль тѣ вѣрь 74 по-
слобъ въ сеймъ заступали интересы меншихъ
посѣльствъ, то вы малы не одинъ правъ кра-
сай вашимъ потребамъ отвѣтишъ. Але-
ющожь, замѣсть тыхъ 74 пословъ, котрѣ выби-
раются въ меншон посѣльсти и котрѣ поини
заступати ваши интересы, есть на дѣль лѣдни
може колъкнайцть такихъ пословъ, що ма-

двоима народами не допроводить до добра и
ли. Суть же и межи панами Польскими людь-
и къ въсѧ соймовѣй па. Славѣнскій, Волгоград-
ицкій и инишь, котрѣ признаютъ имена
нашій народныхъ правъ и суть противныхъ нашимъ
крайдамъ, и ласть Богъ, число тыхъ благород-
аумныхъ людей возможитъ, — въ мусатѣ
прійти той часъ, где Русинамъ буде выиграна
справедливость и оба народы въ спокой-
дуть стремѣти до лѣпшаго стану таѣтъ душ-
вого икъ и материальнаго.*

Цѣлу тую беѣду выслушали всѣ избѣ-
гъ дуже ужасно и взяли свому послан-
признательность. Одесли интерпелювали многи
выборцъ своего посла о многихъ спрашахъ. И
такъ можи иными интерпелювать Веч. въ
Теофиль Турчмановичъ въ Ривнѣ, икъ
тамъ въ соймѣ вѣдывалися на то, що рекла-
мація грунтовъ въ краю дуже лихо перешла-
на и якій оборотъ тое все възьме. На тую ин-
терпелацию отвѣтилъ дрѣ Антоненичъ, що дѣ-
стно була о томъ бесѣда въ соймѣ, що рекла-
мація грунтовъ, особенно меншихъ поєздате-
льствъ, дуже лихо прещедено мимо того, що
много контували. О сколько буде можли-

може тому єще искъ и зарадитсѧ.
О. Яворекій въ Лѣмнои интервю-
вашъ посла, що властиво за причину такъ ли-
кого бюджету краевого, чому не уваглидни-
соймъ невымовну нужду податкуючихъ? На-
тую интерполяцію отповѣть посолъ, що на-
дѣлъ бюджетъ великий, бо сягає до 3 милі-
йонъ, коли въ початку вистарчала шеста часть
теперъшнаго бюджету. Праїда, сказавъ посолъ,
выdatки мусьли гденегде побольшились, але
можна було въ ваглиду на нужду въ краю
много и заощадити, и. пр. не будувати таки
дорогого будынку соймового, — але годъ, въ
соймъ рѣшає большість...

Ч. Ильницкій, господарь въ Комар-
никъ, интервююавъ послы о дорожной уставѣ
виявляющи, що обовязуюча теверь устава доро-
гова дуже несправедлива, — чи въ соймѣ
не було о томъ бесѣды. Дръ Антоневичъ такъ
на тое отповѣвъ: Правда, що тая устава доро-
гова есть насампередъ неясна, а потомъ кри-
дить селянъ, обтижаючи ихъ великою роб-
тизною. Тая устава припадає до смаку хиб-
большимъ посѣдателямъ, бо они даютъ тро-
кимачя а селяне мусятъ неустанно робити.
Але не только рускій послы були противъ
той уставѣ дорожной; такожь многій зъ Поль-
конъ признали тую несправедливостъ. Але
щожь, бóльшій посѣдатель мали въ соймѣ
бóльшостъ, тожь все тое отмѣтували, що имъ
не припадало до смаку — и робижъ ту що хо-
чешь! Все на тое выходить, щобы меншій по-
сѣдости выбиралі собѣ своихъ представи-
телей.

О. Яворекій зъ Ломнои интерпелювавъ
еще посла о справу индемнізаціи и якъ по-
солъ боронивъ той справы? На тоз отвѣтъ
Арль Антоневичъ, що съ тою сплатою индемні-
заційною такожъ такъ сталося, що большостъ
теперь приняла на край большій тягаръ, якъ
давнійше т.зв. Bürgerministerium накладало, —
но щожъ, годъ, меншостъ не могла нѣчого по-
радити.

Опосля запытували ѿще многій селяне про всякий справы, котрый посолъ поясняшъ. Не до увѣренія, якъ нашій селяне интересонно о все выпытувалися. По интерполяціяхъ и запыта-
ніяхъ рбжного рода попросивъ о голосъ Ч. Игнать Павлюхъ, господарь азъ Хащова и отоаваси поважно тѧть:

„Честній газдове! Якъ то красно и намъ
уже мило, що нашъ панъ посолъ, дръ Николай Антоневичъ, прибули ту до нась и намъ
высказали, якъ тамъ въ тбомъ соймъ львовскому послы радятъ и якій конецъ бувавъ тымъ
радамъ. Дуже добре зробили вы, пане посолъ,
що оповѣли намъ все такъ ясно,—теперь вже
каждый буде внати и другимъ оповѣдати, чо-
му то при выборахъ паны и панки съ жидами
такъ звиваються и нарбдъ темный баламутять.
Бо тозвѣстно людямъ, що передъ колькомъ
роками выбрали не мы въ турчаньскомъ по-
вѣтѣ, нѣ, але вже іншій повѣтъ, якъ старомъїйскій, самбрекій и рудчаньскій — а нашъ
турчаньскій такожъ прилученый до того вы-
борчого округа — на посла до думы державной
въ Вѣдни якогось графа Яна Замойского. Той
якійсь молоденький панъ, вѣставши послемъ,
оженився тай поѣхавъ свѣтами, а о радѣ въ
Вѣдни ему байдуже. Теперъ кажуть, що той
панъ посолъ, выбраний людьми на посла, ме-
шкав собѣ въ Парижи. Та якже бнъ тамъ ин-
тересы громадъ нашихъ въ радѣ вѣденської
заступає, коли пересиджує въ Парижи? Писа-
ли въ газетахъ, що той панъ графъ вложивъ
той мандатъ посольскій, але потому на просьбу
пана Смольки назадъ цофнувъ слово и таки
нѣбы въ Парижи есть послемъ вѣденськимъ.
Якбы панъ графъ бувъ цофнувъ свою рези-
гнацію въ посольства на жаданье и просьбу
своихъ выборцівъ, а! то бувбы гоноръ, а
такъ — оно якось не фaino. Тую бесѣду, лю-
дочки, я тому вакинувъ, щобы мы видѣли
якій то той посолъ, котрого мы собѣ щиро
свободно выберемо, отъ якъ пана Антоневича,
а якій той посолъ, що его паны выбирати на-
мавлють и за тоб при выборахъ темныхъ
людямъ платятъ. Пана дра Антоневича вы-
брали мы Русины въ турчаньскомъ повѣтѣ
собѣ свободно, паны и жиды его не хотѣли, —
отаже бнъ бувъ правдивый нашъ посолъ и теперъ
до нась прибувъ и все намъ такъ красно выде-
живъ. Памятайте люде, я вже старый а Богъ

жьтесь своихъ! Русины наѣ выборають правдивого Русина, але ученого, мудру голову, бо видите, тамъ съ панами не легка справа. Якъ вже паны и жиды, бо они все якось разомъ держать, при выборахъ на свою руку наѣ перегинаютъ, ого, то вже нечестный интересъ! Не слухаймо ихъ и не будьмо ласи въ ихъ трактамента, бо то трутинъ для нашои справы! На що же намъ затрутиаться? Якъ приѣдутъ выборы, наї некто не дасться нѣчимъ подкупити, бо кто при выборахъ курить, ѡеть, пье, грошъ бере и слухае панскихъ пустыхъ обѣцянокъ, той запродубъ свою громаду и свое добро. Найяспѣшій монархъ хоче, чтобы соймы складались не въ людей продайныхъ, подкупителевъ, але въ свободныхъ, честныхъ и мудрыхъ людей. Добре намъ нашъ посолъ оповѣти, якъ то въ соймѣ иде, для того, люде, держащіе разомъ и своего русского, бо иначе пропадемо!“

Тая бесѣда честного Игната Павлюха одушевила цѣлѣ абраны и вѣсъ ѿ притакнули. По тѣмъ промовивъ о. Яворскій въ Ломно въ имени вѣсъ абраныхъ выборцѣвъ, выказавши повну признательности дрови Антоневичеви яко бувшому послови соймовому въ повѣту турчанського, дикуючи ему за те, что неустранимо боронивъ права меншихъ посѣлостей и обставань за правами руского народа. На тѣмъ абранье выборцѣвъ закінчилося.

ДОПИСИ.

Вѣдень, 7 л. лютого 1883.

(Смерть бл. п. В. Барвінського; богослуженіе за его упокой; потреба енергичної дѣяльності Русиновъ; справа Каминського и Вольского.) Несподѣвана вѣсть о смерти нашего дорогого приятеля Володимира Барвінського тронула до живого вѣсъ вѣденськихъ Русиновъ. Знакомый бѣгъ до знакомого, щобъ погодитися тою вѣщансною вѣдомостею, що у каждого вызвалася початку здивованье, а оттакъ горку слѣву спливута. Но и якъ же не здивуватися, коли почуєся, що згасъ чоловѣкъ въ силѣ вѣку, чоловѣкъ, на котрого вѣсъ покладали велики надѣї, котрого кождый бачивъ въ будучности яко смѣлого заштитника нашого народа въ законодательныхъ тѣлахъ. И якъ же не проследитися, коли же залѣзна конечність каже вживися съ стратою такои силы, якою бувъ Покойникъ, коли въ такъ прикромъ положению нашихъ народныхъ справъ поневолѣ покидають наѣ такій робітники, якъ Навроцкій, Барвінський! Кождый ширій чоловѣкъ, котрому не байдужній нашъ дѣла, глубоко отчуялъ вѣлу вагу того сумного факту, и порозумѣвъ, що на те, щобъ ѡочь по части загоити ти тяжкій раны, завданій нашої суспільності, треба багато солидарного и усиленого труду вѣсъ нашихъ передовихъ людей.

Въ недѣлю 4 л. с. м. мали отбутися мѣсячній вечерницѣ товариства „Сѣчъ“. Звичайно вечерницѣ такій отбуваються дуже весело; по мѣсячныхъ трудахъ сходяться товариші, щобъ провести въ купѣ вечерь, щобъ заспівавши своихъ рѣдныхъ пѣсень, бодай думкою перенестися на свою рѣдно. Але въ недѣлю веселости не було, кождый бувъ немово прибитий тою потрасаючою до глубини вѣстю. Голова товариства посвятити горяче слово Покойникови, выказавъ єго заслуги, оцѣнивъ єго дѣяльності и выраживъ глубокій жаль въ имени цѣлої молодежи. Всѣ присутній повстаньемъ въ мѣсце почтили память дорогого Покойника. Словано колька пѣсень, но всѣ по неволѣ выходили въ тол. И отрадно було чути, якъ поднесли мѣжъ молодежю голоси, котрій заували другъ друга до невиспучої працѣ, котрабъ могла підготовити ихъ до познѣшого дѣлана на добро свого народа, до занятия опорожненыхъ покойними боевыхъ становищъ. Наша отчина покладав великий надѣї на молодѣжь, нехай же она не заведе ихъ; нехай она крѣпится чистымъ народнымъ духомъ, нехай послѣдує тымъ дѣлячамъ, котрьхъ теперь оплакує; въ нихъ она найде прекрасній вароры!

Нынѣ, въ середу отбулося ваходомъ пітомцѣвъ вѣденської семінаріи въ церкви св. Варвары помінальне богослуженіе за пок. Вол. Барвінського, при участіи нашихъ вѣсъ трехъ пословъ ради державної, вѣсъ товаришівъ „Сѣчі“ и многихъ Русиновъ, осѣльихъ во Вѣдні. Середь церкви на тетраподѣ стоявъ гарний и удачный портретъ Покойника, арблений крейдкою п. Демковицъ, слух. академії штукъ красніхъ. Оправу довершили при хорошомъ спѣї пітомцѣвъ Вир. оо. дръ Нелешъ, о. Пюрокъ, о. Оваркевичъ, о. Вробельскій и о. Крыніцкій. Ударяла лишь неприміність членовъ товариства „Буковина“.

Я безперечно знаю, що враженіе, яке арбила нечаянна смерть пок. Барвінського на вѣденськихъ Русиновъ, зовевімъ ідентична враженю вицканому симъ фактому въ цѣлій Галичинѣ. Но якъ и благороднимъ глубокій жаль вѣхъ наѣ вадля страти такого борця, якимъ бувъ Покойникъ, якъ природнимъ навѣть хвилеве занепокосне въ взгляду на будучності нашихъ народнихъ справъ, въ котрьхъ Покойникъ такъ живо участвуавъ, всеже таки фактъ сей не повиненъ мати великихъ наслідствъ, если мы лишь склонимо бѣльностью направити нещастье, вызване страгою одного въ найбѣльшихъ нашихъ дѣятелей. Вже жъ то одинъ въ нашихъ звичайнихъ блудовъ, що мы въ нашої байдужости любимо опускати руки, коли побачимо, що одинъ въ наѣ ревнѣвше бѣль вѣхъ наѣ зваймає якимъ народнимъ дѣломъ. Можна се замѣтити въ житю нашихъ товариствъ, комитетівъ, а такожъ и въ нашомъ политичномъ житю. Ми часто спыхаємо на охотнихъ до дѣла всю роботу, перетяжаемо ихъ трудами, черезъ що они звичайно не ввязуються въ свои задачи, якъ слѣдъ, — або занепадають на здоровлю; саміжъ въ далека лишь придавляємо ихъ дѣламъ, критикуємо всяку ѡочь малу похибку, и не беручися самі до дѣла отдаємо солодкій лѣни. Се не пересада, а фактичний патологочный объявль въ нашомъ товариискомъ и политичномъ житю. Алежъ хибуємо при добрій волі направити, тымъ бѣльше въ той таїкъ важній для наѣ добѣ. Громадекій трудъ, трудъ кождои одиницѣ після повної ясно витыченой програми, до одної цѣли и съ спольнимъ порозумѣніемъ, може и повиненъ завестися мѣжъ нами. Конечно до сего потреба добри и сильної організації вѣсъ охочихъ до труду людей, треба солидарности, згоды и совѣтності.

А хвиля теперѣшна дуже важна. Намъ, правдивымъ народолюбцямъ, вповнѣ понимаючи задачу проводництва народного, стоячимъ въ тѣсній звязи съ народомъ и знаючи єго нужди и болѣ, намъ треба съ цѣлою енергією вияти за велике дѣло народного заступництва и вѣсми силами стремити до осягненя цѣли всякого правдивого и щирого заступництва народного, с. в. до осягненя народної свободи и добробуту. Задача ся тымъ труднѣша, що черезъ не все отповѣдне дотеперѣшне веденье народнихъ дѣлъ, услоїя, при котрьхъ приходить теперь боротися для осягненя наконечної цѣли дуже пограничніи и такъ некористно склалисѧ, що, якъ сказано, треба ужити всієї енергії, щобъ одолѣти вѣсъ перешкоды. Се обстоятельство повинно бути тымъ бѣль побуждениемъ для наї народолюбцѣвъ, щобъ мы агромадили всѣ свои силы, сталисѧ атракційною точкою для вѣсъ гарніхъ и пригожихъ до дѣла елементівъ, щобъ въорганизували свои силы и въ мысль свои програми политичної и економичної енергично робили свое дѣло. Праця наша певно буде узвичана бажанимъ успѣхомъ. Съ чистою совѣтю можемъ примѣнити до себе слова Шевченка: „у наѣ нема зерна неправды“, мы бѣль самого початку виявляли щирость и безкорыстність въ народнихъ дѣлахъ, мы во всѣй своїй дѣяльності нѣколи не вислужили на недовѣріе свого народа. Для наї наївла хвиля дѣлання на ширшомъ полі; намъ треба енергію, витревалостею и програмностею доказати, що мы вповнѣ адбій держати крѣпко въ рукахъ керму народнихъ дѣлъ и що нарбдъ спокойно отдає веденье своихъ дѣлъ въ наші руки.

Тому то нехай жаль вадля страти одного въ найлучшихъ робітниківъ нашихъ но знеокочує наѣ и не ослаблює нашої енергії, а противно нехай утрата дорогого товариша, побудить наї до тымъ ревнѣшої дѣяльності и енергії, чимъ бѣльше для наї ся страта. Не можу закінчити моє письма, щобъ не вгадати про справу, занимаючу всѣ Вѣдні, и певне цѣлу Галичину. Я маю на думцѣ справу пословъ Каминського и Вольского. Поки-що, не розяснивъ ще всѣ подробності сїї справи, але вже теперь ясно видно, що мы зновъ дождалися надуживанія посолського становища для личнихъ и то брудныхъ цѣлей, якъ се було за славного краху 1873 р. Теперь лиши личности змѣнились, замѣтіє мѣсяціхъ „либральнихъ“ Gründler-дѣль, появились Gründler-и мѣжъ членами правицѣ, тої правицѣ, що послѣдніми часами голосила urbi et orbi великий реформи економичній въ дусѣ зовевімъ не gründler-скбомъ. И отъ посолъ, заступникъ народа, уживає всіого свого впливу, зважей и свои честі, щобъ за півмільйоновій гонораръ доставити концесію шпекулантові, котрій добившися свої цѣли, т. є. одержавши концесію на будову желѣзницѣ Трансверзалної, не уважає потребнимъ въвважається въ вобовианія противъ услужившого ему посла. А другій посолъ (дръ Вольский) передає цѣлу брудну справу на себе и яко адвокатъ береся за процесованье неучтивого шпекуланта въ оборонѣ неучтивого посла. П. адвокатъ называє (въ письмѣ до газетъ, котримъ хоче злагодити ѿ справу) въявлену содержанія жалобы въ „Berliner Börsen-Zeitung“: „ein schnödes, freches Banditenthum“. Отже поданье до публичної вѣдомості такъ брудного и негдінного честі посолського факту — есть „ein schnödes, freches Banditenthum“! Якъ же тоді назвати самъ фактъ?! Понятно, якъ обурений товаришъ сихъ пп. пословъ, котрьхъ честь не позволила въ подобній вчинки. Палаця пословъ безперечно выбере осібну комісію слѣдчу, котра розгляне фактъ сей, роздивить всѣ документы и напітнувавши належно виновниківъ єго скандалу, хоче въ часті по-доступи сатисфакцію честно думаючимъ и посту-паючимъ посламъ.

Але ходять слухи, що бѣльше членовъ палати маю бути замѣшаныхъ въ ѿ справу и що іхъ чекає судьба панівъ Каминського и Вольского, с. в. въ першій линії, страта посолського мандату. Такожъ гдяжкъ високо поставленій особи мають бути скомпромитованій. Въ гарніхъ то цѣляхъ убігаються многі лица по посольстві, уживають всякихъ средствъ, почавши бѣль гарніхъ обѣцянокъ, а скончивши на тероризованію народа и на підкупствахъ при выборахъ, щобъ лишь дostaтися на становище, где можна, вправдѣ лишь за цѣну дѣбницѣ — честі, вдоволити своїмъ егоистичнімъ інстинктамъ и на некористь своихъ выборцѣвъ въ цѣлому краю пошипити теплимъ пѣрремъ. Лѣвниця парламенту очевидно покористується таїкъ симъ фактому для своїхъ партійнихъ борбъ. Чи скористають въ сего факту Русини, котримъ предстоїть выбори до сойму, коли якъ разъ такі факти отслонюють въ цѣлій наготѣ користолюбів гдяжкихъ Поляківъ, убігателевъ о посолській мандату въ нашого краю?! Undurchsichtig ist der Schleier der Zukunft...

V. P.

Зъ Вѣдні.

(Замѣтки очевидця зъ галерії ради державної: п. Гулімка, комната промисловї, петиції, соціально-політичній програмѣ сполученої лѣвницї, полученіе дотації духовенству, новела школи.)

Мабуть якесь лихо занесло мене на галерію ради державної въ день 30. січня с. р. Я представляю собѣ, що народній репрезентантъ истинно съ жаромъ заступається интересами свого народа, але розчарувавши увидѣвшіи противній дѣламъ. Вже при самому початку засѣдання чуло, що читався формула слюбованія въ языцѣ нѣмецкому а потімъ заразъ и польському для якогось ново-прибувшого посла; поглядаю на салю, и на мое дальше здивовань зновъ чуло, що посолъ Гулімка на возваньє президента палати въ помежі Поляківъ сказавъ: przytakam. Отже посолъ въ руского виборчого округа Жовквъ-Рава-Сокаль, котрый передъ своїмъ виборомъ зголосувавъ себѣ Русина, и котрого польські газети яко такого представляли, заявилисѧ теперь по виборѣ въ посли прихильникомъ польської політики, и що дні интереси руского сельського народа въ такій способѣ буде заступати, якій до тепер бѣль Поляківъ есть практикований. Виборцѣ сельській голосувавши за нимъ найрадуются теперъ, що мають такого свого заступника.

Потімъ розвинулася дебата колькогодинна о заложеню самостійнихъ комнать промисловихъ въ корыстъ меншихъ промисловцѣвъ, о які всѣ малі промисловцѣ бѣль држницѣ народностей допоминаються, и бѣль котрьхъ то комнать цѣла та верста надїєсѧ піднесенія своїхъ матеріальнихъ інтересовъ. Чи правда цѣлкомъ по ихъ сторонѣ, не можна теперъ ще предвидѣти, однакожъ парламентъ есть обов'язаний спеціальний желаній хоче о столько вислухати, щобъ бодай хотѣвъ надії ними застапитисѧ. А лиши о тое послѣднє теперъ ішло; сей предметъ не рѣшався остаточно, толькъ мавъ бути поручений промисловій комісії, щобъ надії ними застапилася. И при таїмъ то важній предметъ виступила „сполучена лѣвница“ противъ сего внесення, хотіть въ лонѣ знаходитися многій репрезентантъ сельского народонаселенія, а коли по довгихъ виводахъ въ рѣжніхъ партій приступлено до голосованія спротивилися: клюбъ „сполученої лѣвницѣ“ и „клюбъ Коронинѣ“ сему внесеню. Що клюбъ лѣвницѣ такъ поступивъ, се не дивно, понеже бѣль довгого часу бавиться въ факційну опозицію, але для чого клюбъ гр. Коронинѣ, маючій на праці: „пріязнѣ вближеніе до всѣхъ народностей“, противъ малыхъ промисловцѣвъ такожъ въ опозиції станувъ, тяжко поняти, а то тымъ бѣльше, що и оба до сего клюбу належачі рускій посоли голосували противъ сего внесення. Після мого мнѣння желаніи дуже численної класи малыхъ промисловцѣвъ не повинній по просту игноруватися; кождий посолъ есть обов'язаний бѣль вйті въ точне розсмотреніе народныхъ желаній а не яко непотрѣбній бѣль разу викидати, понеже на послахъ спочиває доля того народа, котрого кождий въ нихъ застапивъ.

При отчитаню рѣжніхъ петицій внесеної до ради державної довѣдався я, що Чехи, Словенцѣ и Поляки употребляють въ своихъ поданяхъ не нѣмецкого языка, лишь свого народного, а до зреферованія тихъ петицій мусить вибиратися члены въ тихъ народності до комісії. Для чого жъ лиши Русини пишуть свої петиції по нѣмецки? Чи жъ такимъ дѣломъ не бѣльмають они самі случайності приневоляти чи то меншості чи бѣльшості парламенту вибирати рускіхъ пословъ до комісії ради державної? И въ тѣмъ отнієнно повинна руска публика взяти примѣръ въ іншихъ народності и лишь по рускій писати, щобъ рускимъ посоламъ дана була можливість належати до рѣжніхъ комісій, и тамъ трудитися въ корыстъ свого народа.

По такихъ розчарованіяхъ зачавъ я довѣдаватися о іншихъ справахъ дотикаючихъ нашихъ народнихъ інтересовъ, и подумавъ собѣ, що предѣлъ знаходиться ще многій іншій дѣлъ, котрій народонаселеню хотій дають добру надїю на будучність. Отъ н. пр. внесене посла Хлюмецкого дотычно соціально-політичніхъ пытань, заповѣдаючи полушеніе матеріальної доля малого промисловця, меншого посѣдателя и робітника. Але здається, все лишъ на високопарнихъ словахъ скончиться, понеже до осущення желаній въ внесеню вираженыхъ такъ далеко, яко небо бѣль землї. Се внесене въвважає правительство до предложенія отповѣдніхъ законопроектовъ; отже поки правительство вѣде въ оцѣненіе всего, и поки приспособить потребній матеріалъ, заключиться каденція ради державної, и все пойде до коша. А хотібы (що невѣроятно) правительство по якому часу внесло ти законопроекты, и поки сїї соціально-політичній пытання при важнійшій для правительства реформѣ податковї стались законами, то на кождий случай въ текучій каденції не сталобы для нихъ часу. Я на тепер видаю въ тѣмъ внесеню ловлю на виборцѣвъ до будучої каденції ради державної.

Зарбно не може и руске духовенство дождатися полушенія свої матеріальної доля и жіє надїю, и мабуть въ нїй буде умиратори. Колькожъ то шуму роб

родичевъ. Налогове піанство стасола причиною чимъ разъ большого выроджуваня и упадку народовъ; многи правительства звернули вже серозну увагу на гдякі способы для ограничения того народного нещастя, и лѣкарскій отдаѣль зъ своею стороны для забезпечения спокою, сунільного безпечевства и народного здоровля, предкладає санитарнія средства для якъ найбѣльшого ограничения и уменьшения поводовъ до піятикъ: 1) заборонити закладанье шинкобъ близко фабрикъ, заводовъ и іншихъ центрівъ, где збирася рабочий людъ; ограничить продажу горячихъ напітковъ въ мѣсцяхъ народныхъ проходовъ и гулянь; заказати продажу спиртуозовъ малодѣтнимъ и непознавающимъ въ школахъ, трактирахъ, гостииницахъ и другихъ подобныхъ закладахъ нѣдъ гроздью утраты концесії; 2) отъ каждого налогового и неуправного піанія, руйнующего и погубляющаго свою родину, по переведеню докладного дослѣду, отбирати малодѣтній дѣтъ и помѣщать ихъ въ домахъ пріютныхъ, закладахъ науковыхъ, роботняхъ ремесленничихъ и т. д.; 3) на жаданье жѣнки, терпящей черезъ піанство мужа, безправолично выдавати їй цертификатъ на отдельное прожитие и свободну працю, а на жаданье мужа, терпящаго черезъ піанство жѣнки, безправолично увильнити его отъ обовязку спольного съ нею житя и удерожуваня еї.

(Журналъ „Отечественные Записки“), ко-трого редакторомъ есть зѣбітный сатирикъ кн. Салтыковъ-Щедринъ, получивъ отъ министра справъ внутрѣшнихъ друге остереженіе за осмѣяніе и представлование въ ненавистной сѣтѣ существующаго порядку въ Россіи, за симпатію до доктрины окрайно-соціалистическихъ и за выхвалование французскихъ комунаровъ.

Франція. Ухваленый палатою послѣдовъ проектъ закона противъ претендентовъ перешовъ до сенату днія 4 с. м. Сенатъ поручивъ себѣ проектъ специальной комиссіи, складающейся изъ 8 членовъ. Большинство комиссіи спротивилась сему проектови. На случай, если той проектъ будь отгниненъ въ сенатѣ, то отѣдувались криза кабинету, которая будь для Франціи тымъ прикрѣплю, что президентъ кабинету Фаллієръ все еще хоры, та що Франція потребуетъ здѣшнаго министра справъ заграничныхъ зъ уваги на лондонську конференцію въ справѣ дунайской. Президентъ республики Гре-ви конферува въ вѣтъ дѣлъ съ колькомъ мужами стану, але нѣкто не хоче принять тики министерства справъ заграничныхъ передъ остаточными полагодженемъ внесена о претендентахъ.

Сербія. Отношенія межи министерствомъ Пиршанца а сербскимъ духовенствомъ дуже заострились, а то по той причинѣ. Сербскій министръ вѣроисповѣданъ, Новаковичъ, занявъ дѣломъ урегулѣвания отношенія церкви до правителства, але вѣ въ початкахъ своего дѣла стрѣтивъ силну опозицію въ стороны митрополита Михаила, который по той причинѣ мусѣвъ уступитъ зъ митрополичаго престола. По усуненю митрополита Михаила вѣютъ Пиршанцу въ скуштишнъ проектъ о выборѣ митрополита такого, который будь на руку правительству. Скуштина приняла себѣ проектъ, але сербскій епископы не хотятъ его потвердити. Опозиція (партия Ристича и радикаловъ) и агитациі противъ министерства взмолглиса, а положеніе кнеза Милана и министерства дуже критичне.

(Кнезъ Петро Караджорджевичъ въ Цетинії). Якъ зѣбітно, родина Караджорджевичъ має великія претензіи до сербскаго престола, а князь Обреновичъ суть їй дуже противій и ворожъ. Обреновичъ обвиняютъ Караджорджевичъ въ участіи въ нападѣ топчидерскому, котораго жертвою упавъ кнезъ Михаило Обреновичъ; зъ той причинѣ теперѣшня пануяча родина дуже на нихъ розъярена. Недавно тому выѣхавъ Петро Караджорджевичъ до чорногорской столицѣ Цетинії. Чорногорскій кнезъ вразъ съ Чорногорцами принялъ его дуже радо. Се не подобалося австрійско-нѣмецкому дневникарству, котре засвѣгыло бороть справѣ короля Милана, допускающаго впливъ Австро-Італіи на Сербію. „Neue Freie Presse“ и пр. уважаю подорожній кн. Петра Караджорджевича за интригу противъ Сербіи и грозятъ ей враждою Австро-Італіи. Кн. Петро має женитися съ чорногорскою кнегинею Зоркою.

НОВИНКИ.

— По случаю смерти нашего незабутнаго редактора бн. п. Володимира Барвінського всѣ галицкія газеты рускія и польскія помѣстили обширнѣйшии некрологи Покойного. Всѣ, навѣть назавязавшіи противники, ударили чоломъ передъ праведнымъ характеромъ, передъ здѣшностями, передъ безпрѣмно вытревалою працю нашего покойнаго редактора. Византи газетныхъ отзываѣтъ о бн. п. Володимири Барвінському, подамо слѣдуючимъ разомъ.

— Зъ Петербурга одержали мы слѣдуючу телеграмму: Петербургъ, 8 лютого: Ргужуїсіе вугазу *wspolczesna z powodu smierci Redaktora s. p. Włodzimira Barwińskiego*. — *Redakcja „Kraju“*.

— Зъ Страны одержали мы на першу вѣсть о смерти нашего Володимира слѣдуюче писмо, котре донесла вчера доручила намъ тутешня почта: Яке враженіе зробила на насъ вѣсть о смерти Володимира, перо не въ силѣ выказати! Поки-що задумасъ выслати на похороны депутатію, а разомъ уладимо складку на памятникъ найвѣр-шому сынови нещастной, беззапаланои неини-Руси... —

— Отъ Рожнятова. Глубокою печалею огорнула насъ вѣдомость о смерти бн. п. Володимира Бар-

вінського! Найлучшій сынъ беззапаланои Матери-Руси, найбѣльшій духъ, стававшій въ оборонѣ право рускаго люду, найинтелігентнѣйшии плекатель рѣдкаго слова, оставилъ насъ мову сиротъ, въ найкрашомъ вѣку гасне свѣтило народной идеи! Най Ему Господь дастъ вѣчный упокой въ царствѣ своїмъ!

— Зъ Коломыї насіпѣвъ до насъ такій стишокъ: На смерть Володимира Барвінського.
Ой, зачини въ Барвінокъ въ дубровѣ рѣдненській
На вѣху, надѣю молодой дѣвиці...
Та дунали вѣтры, мовь слѣдъ студененській,
И любій Барвінокъ звалили дѣ землиці!
Гляди єго цвѣту... бо такъ велигъ Мати!

Въ Коломыї, днія 4 л. лютого 1883. К. Ф. П.
— Въ подацѣ Вл. Родина Барвінськихъ зайшли задля недосмотру коректорскога два важнія пропущени, котрій достергши уважаєтъ своимъ обовязкомъ на ємь мѣсцы доповнити. И такъ Родина высказала була свою подаку такожъ и. редакторови Гилькошеви за его сердечну промову на кладовищі и проф. Григорію Цеглинському за прилученіемъ Липи въ похѣтѣ товмадомъ 1.500 зр.; 12 громадамъ нов. жидачевскаго (Сулятичъ, Любча, Водомирічъ, Мельницъ, Ляховицъ подорожній съ прил. Демія, Межирѣчье, Волицѣвъ, Баличъ подорожній и зарѣчній, Дубровка и Жирава) 1.500 зр. Яко безвозврату запомогу одержала громада Букавина въ пов. бобрецкомъ 100 зр., а громады пов. бучацкого и бжеского по 400 зр.

— Похороны бн. п. Шуйского, отбулися вчера въ Краковѣ съ великою величавостею. Зарастъ по смерти тога ученого мужа зателеграфувавъ маршалокъ Зыблевичъ до гр. Стан. Тарновскаго, що выѣдѣлъ краевый ухваливъ похоронити бн. п. Шуйского коштомъ краю, зложити на его домовинѣ вѣнецъ и выразити сочувствіе родинѣ покойнаго. Министръ просвѣты телеграфувавъ до університету краковскому, выражаючи свой жаль по причинѣ такої страты для науки и отчина. Такожъ ректоръ університету ческого выразивъ телеграфомъ свой жаль по оттратѣ славнаго ученого и патріота польскаго. Кроме того насиліо много телеграмбъ и зложеніо много вѣнцівъ. Польскіи газеты помѣстили жалобну згадку, хоще дейкій зъ нихъ выразно назначили, що отъ політическихъ поглядівъ покойника зовѣться не годилися. На похорони явились зъ всѣхъ сторонъ депутатіи и знаменитіи лица; здѣ Львова були мѣжъ іншими: маршалокъ Зыблевичъ, гр. Баденъ, проректоръ університету дръ Пентакъ, дръ Ф. Костекъ и дръ Пилатъ. При внесененії тѣла зъ дому промовлявъ презесъ академіи наукъ дръ Маеръ, а на цвінти проф. Ст. Тарновскій, другъ покойного, и ректоръ університету дръ Пельчаръ. Покойный оставилъ вдовицю и колько дѣтей.

— На авдіенції у цѣсара, якъ доносить нынѣшна „Reformata“, бувъ днія 8 л. с. м. п. Полянскій; авдіенції тревала такъ довго, що внала навѣть въ очи урядникамъ двоრокимъ. Цѣсарь п. Полянскій розытутувавъ про бѣгошена рускій...

— Въ Празѣ на горѣ Жишки повѣсився ученикъ рукавичній Дрешлеръ, при котрѣмъ найдено листъ, адресованый до родичевъ, где бѣнъ пише, що яко членъ тайного союза, одержавъ наказъ, щоби убити директора праскії поліції Стейкала; не хотачи однакъ допустити убійства, мусѣвъ повѣситися, позалѣкъ товаришъ грозили ему смертю. Зарядено слѣдство.

— (Дробнѣ вѣсти.) Громада Стояній за радою свого священика закупила їй дѣдича лѣсъ за 18.000 зр. — Въ церквѣ св. Пятницѣ во Львовѣ украдено 24 зр. готвіко, 5 шнурківъ дробныхъ а 1 шнурокъ грубихъ коралівъ.

судъ краевый подавъ вразъ съ тестаментомъ, писанымъ по руски, въ котрѣмъ бн. п. Хомъ установилъ наслѣдницею свого маєтку Анну Литинську, ваглядно єї сына Івана, котрій мають вісити легаты, описаній въ першомъ тестаментѣ, а кромѣ того выплатити сестрѣ покойника Аполлонію Решетиловичевій довгъ 3.000 зр., якъ та же по 100 зр. кождой дѣвицѣ її родини покойника. Прокураторъ твердить, що оба послѣдній тестаменти фальшиві и що фальшивникомъ їхъ є власне Адольфъ Решетиловичъ, сестрінецъ покойника. Розправа потрібна колька днівъ.

однакій. Звукомъ и заступлене єсть старобого.

ы, а согласна є и розличена. Буlobы такожъ добре, коли бы авторъ мѣсто її принялъ бувъ ї.

Старанно означаючи акценты держався авторъ майже всюду наголосу въ Галичинѣ звичайного.

Бажаємо щоби удалось авторови дѣло тое такъ

всімъ потрібне до конца довести, хотій обсто-

ятельства выдавництва суть певно тяжкі и

трудній."

ГОСПОДАРСТВО И ТОРГОВЛЯ.

(Справовданіе тиражоневе рѣдлиничого банку.) Въ торговли збожьемъ, мимо того що въ Новомъ Йорку и въ Швейцарії потуто висший цѣни, торгъ заграничній не оживився. Чѣлька пшениця суха а тымъ бѣльше червона и банатка знаходять купцівъ заграничніхъ навѣть по цѣнѣ висшої нотованого курсу; горші гатунки ограничиваються лише въ торговли льокальній. За житомъ сухимъ незрослимъ попытуютъ. За ячменемъ пытаються лишь броварники, за границю не єде, бо мало доброго. За конюшину платить добрѣ, але понеже си мало, то не може розвинутися нею торговля.

— Для бѣдніхъ учениківъ рускою гімназії пришли: о. Михаїль Кордуба зъ Сушної 65 кр., о. Юзычинський зъ Боринич 5 зр.. о. Стрыїскій зъ Фочи въ Воинѣ 5 зр.; Всч. о. др. Л. Левицкій зъ Княжбѣскаго єбъ себе 1 зр., зъ складки въ церквѣ на Рѣздво 2 зр., за що дирекція той гімназії складає щире „Спасибогъ“!

— На церкви въ Острозѣ жертвували: 1) Всч. о. Коп. Ченель въ Кропивницкі и Кадобного єбъ себе и єбъ честныхъ своїхъ прихожанъ 11 зр. 50 кр.; єбъ церкви въ Кропивницкому 1 зр. єбъ церкви Кадобного 50 кр., всего разомъ 13 зр.; 2) Влад. Ф. Добрянський, деканъ нижанковскій єбъ себе 1 зр. 70 кр. єбъ Лазуркевича зъ Дроздовичъ 1 зр. 65 кр., єбъ І. Ардана зъ Щыкова 1 зр. 65 кр., всего разомъ 5 зр.; 3) Дан. Коць зъ Лупкова 2 зр.; 4) Т. Ковальский єбъ честныхъ своїхъ прихожанъ зъ Спасова и Першитинъ и єбъ себе 4 зр.; 5) Ч. Гриць Бракъ єбъ себе и єбъ братства зъ Любомінѣ 4 зр.; 6) Всч. о. деканъ Мокрянський єбъ себе 60 кр., єбъ о. Николая Кмѣти зъ Луки 1 зр., єбъ Іл. Грушевкевича зъ Олаки 1 зр., єбъ Ст. Кнішка зъ Олаки 1 зр.; єбъ Пав. Левицкого зъ Ясеницї сольно 2 зр., єбъ Мих. Калимона зъ Билини 35 кр., єбъ Мих. Созаньского зъ Броницѣ 30 кр., єбъ Льва Гриневецкого зъ Быкова 50 кр., єбъ Т. Хоминського зъ Грушової 30 кр., єбъ Ан. Луцького зъ Лѣтній 50 кр., єбъ Сев. Полянського зъ Мокрянѣ 65 кр., єбъ Юл. Билинського зъ Нагуевичъ 25 кр., єбъ І. Дацкевича зъ Ступницѣ 50 кр., єбъ братства церковного въ Воли якубової за участкою О. Гарбінського 3 зр., разомъ 12 зр. 28 кр.

За тѣ жертвы складаю въ имени братства церковного щироцерденьи подяку, щоби Отецъ Небесний вынадгородивъ Вамъ за Ваші щирі датки и помоћь, яку моїй церквѣ дѣлаете.

Подяка.

Неумолима смерть забрала намъ 23 сѣчня с. р. найдорожшого Госія. Жена потеряла вѣрного друга, дѣта дорогого батьця. Добри сусѣди, приятель и знакомій присѣяли потѣшити насъ въ тяжкому горю и єтти послѣдній прислагу бн. п. Госіеви, за що складаємъ Імъ найсердечнішу подяку. Передовсѣмъ дакуемъ Пр. о. а. именно: о. декану В. Добрянському зъ Сливницї за прекрасну проповѣдь въ церквѣ и за весь неутомимий трудъ; дрови Юл. Никоровиція зъ Перемышля за трогательне слово надгробне; о. Л. Таворскому зъ Корманіч, о. І. Людкевичеви зъ Боршевич, о. І. Лебединському зъ Германіч, о. М. Ливчакови зъ Тисови, о. П. Винницкому зъ Грушатич, о. І. Хотинецкому зъ Коровник, о. З. Кравичеви зъ Негрѣбки, о. А. Дещкови зъ Прашловець, о. М. Ясеницкому зъ Монастырця, о. І. Туні зъ Замѣхова и всѣмъ прочимъ за ѹхъ трудъ при суніймъ обрядѣ похоронімъ.

Гороховець, 9 лютого 1883.

Юстина Добринска, жена покойного;

Кипріян, Северина, Пларіон, Ізідора, дѣти.

Курсъ львівський зъ днія 8. л. лютого 1883.

	платитъ	жадають
	автор. валютою	

**Учебникъ початковыхъ вѣдомостей
музыки и спѣву.**

Подъ такимъ заголовкомъ наимѣю сего року найдальше до русскихъ величодныхъ снать вынечатаги науку музыки и спѣву. До сего крою привелли мене многи занятия эти сѣта: чи не ма иного учебника въ нашмъ языцѣ. Думаю отже, что буде се дуже на часъ, а дальше, если выда ржий сѣбы потами нового систему, тоже не бѣ рѣбуги подать такожь поясненія тыхъ потъ. Сей учебникъ буде обнимати около 10 листовъ печатныхъ формату книжокъ для школьнъ народныхъ. Звѣтъ слѣдующій: вступъ, поты, птиційній складъ, ключъ, переносники (Versetzungssiechen), обнажникъ — Erhöhungssiechen, обнажникъ — Erniedrigungssiechen, отказникъ — Widerrufungsziechen, протяжность тонбѣтъ (стойность потъ, точка-продолжница, каблукъ, тактъ, даваніе такту, пазы, темпо, выражени и знаки змѣняющіе темпо), сила тону (наголосъ такту, выражени и знаки, якими зазначають пачинъ на одинъ тонъ або цѣлу наступу тонбѣтъ), стеченіе, промежокъ (Intervalle), перенесеніе (Umkehrung) промежокъ, стеченіе (Tonleiter, діяточна, екаклоненіе — Tongeschlecht, ладъ — Tonart, гласъ церковный — Kirchentonarten, хроматична, енгармонична), заначеніе ладовъ, прикрасы музи-

кальи, ржий поясняючи знаки и скороченія при писаніи потъ, акорды самостойній (перѣйтіи: тройбонъ — Dreiklang, септимовъ и нововъ акордъ, походій акордъ), слухай акорды (придержка — Vorhalt, вышеряка — Vogelausgabe, органичній пунктъ — Orgelpunkt, переходицѣ — Durchgangsnoten), спбзвучніость (Сопозонз) и раззвучніость (Dissonanz), подготвка (Vorbereitung) и разборка (Auflösung) раззвучніостей. Доготъ: вправы до спѣву: А) Промѣжки, Б) Піснѣ въ одинъ голосъ, въ два, въ три и четыри голосы.

Вынечатаніе сего учебника въ 1000 приѣрникахъ буде стояти надъ 400 зп.; на се маю капиталикъ 1.50 зп.. Удаюся отже съ умѣльною просьбою до П. Т. Родимцевъ-Русинова, щобъ заскаво спромогли мене предпітвою и тымъ саимъ уможливили выданье учебника. Предпітата така стоять на одній листъ печатнъ 7 кр.; всѣхъ листовъ почислено 10, отже на цѣлый приѣрникъ съ 5 кр. на пересылку — 75 кр. Половина доходу пойдѣ на "Бурсу для рускихъ дѣвчатъ" въ Переимышли, тоже не посмѣю ограничити щедролюбість Русиновъ-патрота. Зброшуваній примѣрникъ о много дороже буде стояти. Предпітату прошу складати до 1 марта (п. ст.) на руки Ивана Кипріана, слухача IV-го року богословія въ Переимышли.

Курсъ збожжа

зъ днія 6 л. лютого 1883.

Цѣна за 100 кильограммъ.		
	зр кр.	зр кр.
Пшеница червона	7 25	8 25
" бела	7 25	8 60
" жовта	5 25	6 —
Жито	5 25	6 —
Ячмінь	4 50	6 60
Грецка	—	—
Овесъ	5 50	6 —
Горохъ до зерни	7 50	10 —
" паст.	5 —	6 25
Вика	—	—
Кокорудза стара	—	—
" нова	—	—
Рѣпка зимовий	13 —	15 —
" лѣтній	—	—
Ржій (Лыжникъ)	10 —	11 50
Насѣннє пшеницї	60 —	96 —
Конюшина (передна)	—	—
Аніж	—	—
" плоский	—	—
Хміль за 56 кил.	—	—

Пынѣши ч-ло „Дѣла“
выдаємо въ 1½ ар-
куша.

„МЕРТВІЙ ДУШЪ“

гумористична повѣсть **Миколая Гоголя** съ портретомъ автора и „Словомъ бѣтъ Выдавництва“ (278 строинъ великои 8 ки).

Цѣна 1 зп. 80 кр.; съ пересылкою почтовою 2 зп.

Достати можна въ администрації „Дѣла“ и въ книгарніи Ставронигійской.

На карнаваль

Шареахъ claque (цилиндри складани) тибетовъ 5 50 зп., атласовъ 9 зп.
Рукавички съ 1 гузикомъ 1·10 зп., съ 2 гузъ 1·20 зп.
Краватки болѣ 25, 30, 35 и 40 кр., атласовъ по 60 кр. и 1·20 зп.
Хустинки шовковій до фрака по 40, 85 кр., 1·10, 1·20, 1·30 и 1·60 зп.
Сорочки балевій по 1·80, 2, 2·50, 2·80, 3 зп.
Ковнѣрики по 25 кр.
Маништи, пара 85, 40, 45 кр.
Скарптики колорово по 25, 30, 35, 40, 50 и выше кр.
Кафтаники їдти поту (Schweissanger) по 60 и 75 кр.
Кальошъ високій 4 зп., малкій 3 зп.
Перфумы по 20, 25, 30, 40, 50, 60 кр., 1, 1·20 зп.
Пастильки пахнучі до устъ, пушка 50 кр.
Вода кольоніска по 30, 50 кр и 1 зп.

поручай

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЪ

во Львовѣ, ул. Галицка ч. 16. (4—5)

**Аптека
подъ „Звѣздою“**

ПЕТРА МИКОЛЯША

Олій рыбачій зъ миюха

свіжій, нечищений и вѣчимъ не заправленій, для того нафугнѣшій для дѣтей скрупульнихъ и терплихъ на груди. Фляшка 80 кр.

Кава гомеопатична

дга ЛІОСЕ (Liose)
изъ пачакахъ 1/4, 1/2 и 1 фунтовихъ. Фунтъ 60 кр.

КАВА зъ жолуди

наилучшій сурогатъ правдивої кавы, даючій здоровий и пожиточний напитокъ, пакетъ 10 кр.

ЧОКОЛЯДА ГОМЕОПАТИЧНА

шампентъ безъ приправъ, пѣла пачка 1 зп. 58 кр., пѣла пачка 90 кр.

КАКАО

ствоченій въ порошокъ пѣла пуделька 70 кр., пѣла пуделька 40 кр.

Молоко згущене швайцарське

шампентъ средство поживне для дѣтей, пушка 55 кр.

Нестля порошокъ для дѣтей

заступаючій звѣбіт материнській кормъ пушка 90 кр.

ЛІБІГА ЕКСТРАКТЪ зъ мяса

въ господарствѣ необходимый для виготовленія доброго, смилного росолу, въ пушкахъ по кр. 85, зр. 1·55, 2·75 и 5·20.

ТАРІОСА Р. GROULT

даючія дуже поживну зупу пачка 70 кр.

Екстракти зъ солоду

въ рожіхъ забрізг., и пр. Schering's, Lieb'e, Löfund'a часті и съ рожіхъ додатками, якъ хинною, рибачими оліямъ, вапномъ, жалізомъ, по 60, 90 кр. и 1 зп.

ВОДА ДО ОЧЕЙ

РОМЕРСТАВЗЕНА
фляшка зр. 1·30.

Мораса ПЛІНЬ

скрѣпляючій волосъ
пѣла фляшки 80 кр., пѣла 1 зп. 20 кр.

Кромъ тутъ наведеныхъ есть ще множество іншихъ средствъ до личненъ, прирѣдѣв хиругичнѣхъ и матеріаллѣв.

ВИНА МОИ ЛІЧАЩІЙ И НАОТО для хорыхъ и реконвалесцентовъ находиться на складѣ и въ всѣхъ реномованыхъ аптекахъ Галичини и Кракова, якъ такожь въ всѣхъ краяхъ коронныхъ.

Высылки почиюють або же лѣтнинцею вигоняются безъ проволоки.

Дра КАРОЛА МИКОЛЯША

Іспанській вина лѣчничій

принай знаменитыми а свѣдоцтвами ВІІ. проф. и докторовъ: Бесиденкого, Бауша von Fernwald, Sreath'a, Drasche'go, Lotringera, Корчинського, Видмана, Едв. Савицкого, Зембіцкого, Стшеленского, Воляна, Залозецкого, Стокловиа и Матея Якубовскаго, ботаническимъ, проф. хеміи дра Радзиновскимъ хемично дослѣдженіи и знаменитими узнані:

Іспанське вино Хінове

для скрѣпленія.

Іспанське вино Хіново-желѣзисте

противъ безкровности и первовихъ хоробъ.

ІСПАНЬСКЕ

ВИНО пепеніове

противъ недостаточнаго травленія.

ІСПАНЬСКЕ

ВИНО пентонове

противъ вихудня въ хоробахъ упорстыхъ, по-
кармъ переходицѣ просто въ кровь.

Іспанське

ВИНО РУМБАРОВЕ

противъ катарбъ жолудка и кишокъ.

Іспанське

ВІНО РУМБАРОВЕ

противъ катарбъ жолудка и кишокъ.

Для хорыхъ и реконвалесцентовъ

КОНЯКЪ GRANDE CHAMPAGNE

четверть-литрова бутелька 1 зп. 80 кр.

ВИНО ТОКАЙСКЕ СТАРЕ

четверть-литр. бут. 2 зп. 50 кр.

Вино малига старе

четверть-литрова бутелька 1 зп. 20 кр.

Вино испанське для реконвалесцентовъ.

четверть-литрова бутелька 1 зп.

Пластеръ на нагнѣтки Боксбергера

вѣдъ 35 кр.

Кровянка все свѣжа

селянка банка 1 зп. 20 кр.

„Скошеній цвѣтъ“

образокъ тѣ галицкого жетя

Василя Барвінка.

Цѣна 1 зп., съ пересылкою
1 зп. 20 кр.

Достати можна въ администрації „Дѣла“ або въ книгарніи Ставронигійской.

во Львовѣ

поручай

Новообрѣтена торговля СЪМЕНЪ и ЦВѢТОВЪ ЕДМУНДА Ф. РІЦЛЯ

во Львовѣ, при Маріїнському плацу ч. 10, напротивъ готелю Лянга
поручай, пѣль гарантію за доброту,

съмена ярины, съмена польній, цвѣтовій и лѣсовій,
рожѣ, дерева овочевій, корчѣ, шпараги и т. і.

Цѣники на желаніе франко. (1—12)

Августъ Шелленбергъ